

de Poezenboot

3e tabloid zomer 2008

Beste Poezenboot-donateurs en vrienden!

Zomer 2007 heeft u voor het eerst ons tabloid krantje ontvangen, het was toen nog even afwachten hoe het eruit zou komen te zien maar inmiddels voelt het helemaal als "ons" Poezenboot krantje. We zijn er reuze blij mee en hebben enorm veel leuke reactie erop gekregen. We gaan er dus mee door, 2 keer per jaar.

Waarschijnlijk heeft u het op tv gezien of via de krant of radio vernomen: onze vernieuwde ren is officieel op 3 maart 2008 geopend. Tussen de buien door was er net even een stralend zonnetje toen Marleen vd Loo (actrice en musical ster) de ren officieel opende. Zij deed dit door een grote rode doek van de ren af te halen. Vanaf de overkant van de Singel is zij met een boot van André Krijger van PK Waterbouw (www.kpwaterbouw.nl) naar de Poezenboot gebracht en vanaf de waterkant heeft zij de ren onthuld. Op de Poezenboot zelf hebben we daar een taartje op gegeten en ook de katten hebben mee gesmuld. Diverse media zijn langs geweest. At5 heeft o.a. alles op film gezet, radio NH en diverse fotografen

zijn geweest. Een aantal dierenbladen hebben er een artikel aan gewijd. We mogen het met z'n allen een geslaagd klein feestje noemen. Met u in de hoofdrol want zonder u was het niet gelukt. Zonder onze anonieme gever, het management en de medewerkers van Carré, de Cats leden en vooral Marleen van der Loo en Pia Douwes, de kinderen die voor ons hebben gecollecteerd, alle mensen die naar Cats geweest zijn en ons financieel gesteund hebben, Niek en het bedrijf Neon Weka waar hij werkt, Chris van Scheepstimmerbedrijf Homan, de collectebussen van Yucca en DZA en alle mensen die groot en klein gegeven hebben, zonder u was het niet gelukt. Ook willen wij de vrijwilligers die zich extra hebben ingezet om deze dag te laten slagen danken; Dini, Natalie en Jolanda, jullie zijn super. Onze perswoordvoester en leidinggevende van deze hele actie Sigrid was onmisbaar en gelukkig steeds aanwezig, ook zonder haar was deze dag nooit gekomen. Waar een aantal mensen bij elkaar toch groot in kunnen zijn!

Nogmaals aan iedereen onze hartelijke dank.

Aan alle nieuwe huisgenoten van 'onze' katten en allen die een kat bij ons hebben gebracht.

Ook u krijgt ons Poezenboot krantje ook al heeft u zich niet officieel opgegeven als donateur.

Mede doordat u een kat bij ons heeft geadopteerd en ons werk zodoende steunt, lijkt het ons aardig om u ook op de hoogte te houden van het wel en wee van de Poezenboot en vooral van de poezen zelf. Misschien wordt "uw" kat er wel in genoemd. Zo ook voor de mensen die een kat bij ons gebracht hebben en daarmee aangeven genoeg vertrouwen in ons te hebben om de zorg van hun kat aan ons over te laten: bij deze ons krantje.

Bij het verzenden van onze krantjes wordt standaard een acceptgiro bijgevoegd voor het donateurschap (winter) of een extra bijdrage (zomer). Als u zich niet heeft opgegeven als donateur, dan is het donateurschap niet voor u van toepassing. Uiteraard kunt u de acceptgiro gebruiken voor een extra bijdrage, graag zelfs. Was u van plan donateur te worden dan kunt u dat nu

heel eenvoudig doen door minstens €15,00 over te maken onder vermelding van "nieuwe donateur 2008". Vergeet alstublieft niet uw adres gegevens erbij te vermelden anders kunnen wij u geen poezenboot krantje sturen. We zouden het leuk vinden dat, indien u gireert en u een kat van ons heeft geadopteerd, u de naam van de kat bij de giro vermeldt (haar oude Poezenboot naam).

Ik wil tevens iedereen bedanken die ons foto's en verhaaltjes hebben gestuurd. Het is geweldig om te lezen hoe de katten het maken, hoe bange katten toch dapper worden, hoe kittens groter groeien en hoe kaal geschoren langhaar katten weer een vacht krijgen. We maken zoveel nare dingen mee, dat het zalig is om al die leuke foto's te zien. Alles gaat in het plakboek, dat iedereen op de Poezenboot kan inzien.

Administratie

In ons vorige krantje hebben we u verteld dat u heel gemakkelijk donateur kunt worden voor maar 15 euro per jaar, door op de acceptgiro te vermelden "nieuwe donateur 2008". We zijn heel blij dat we er op deze manier een aantal nieuwe donateurs bij hebben gekregen, echter een paar mensen zijn vergeten hun adres erbij te vermelden. Op de giro zelf staat het adres wel maar als er op een andere manier betaald wordt is het adres niet altijd weergegeven. Als u zich hierin herkent kunt u ons dan, bij voorkeur op maandag, bellen (020 6258794) en uw adres doorgeven anders kunnen wij u geen krantje sturen.

Vast onze dank,
de administratie

Unieke t-shirts te koop

Wie dit leuke t-shirt met het originele logo van de Poezenboot in kleur wil kopen, kan dit doen voor € 15 en steunt daarmee ook ons werk. Ze zijn op de Poezenboot 38.G (t/o nr. 40) te verkrijgen in de maten small tot en met extra large.

Foto: Nicole tijdens opname van Paul de Leeuw met het kitten Conny S.

Dragt u de POEZENBOOT een warm hart toe en wilt u dat wij doorgaan met ons werk om katten te helpen, op te vangen, en een goed onderkomen te geven? Geeft u dan onderstaande bon door aan een andere kattenvriend.

Ja, ik geef mij op als donateur van Stichting de Poezenboot

en ondersteun zodoende het werk met een minimale bijdrage van € 15 per jaar en maak de contributie over naar :

Postbanknummer 50 85 515 t.n.v. St. de Poezenboot te Amsterdam

Naam: m / v

Adres:

Postcode: Woonplaats:

Telefoon: Datum:

Deze bon in een gefrankeerde envelop zenden aan : St. de Poezenboot, Singel 38.G (t/o 40) 1015 AB Amsterdam

Ibos & Ischa

Bij deze een klein stukje over Ibos en Ischa. Het zijn echt prachtkatten geworden!!!

Wat een prachtpoes zat daar op de Poezenboot: een mooie zwarte slanke poes met heldere groene ogen. Ik was verkocht! Helaas kon ik haar niet direct meenemen, want Ibos bleek een kersverse moeder te zijn. Op de Poezenboot was ze net bevallen van een flink nest. Door een virus heeft jammer genoeg maar één van haar kleintjes het overleefd, namelijk Ischa. Dat moet wel een bijzonder katje zijn dacht ik. En geheel begrijpelijk mocht ik alleen Ibos mee naar huis nemen als ik ook Ischa nam, want deze twee waren onafscheidelijk.

En toen ik Ischa zag, hoefde ik niet lang na te denken. Wat een mooi wezentje!

Ibos was in het begin duidelijk een poes met een trauma en was echt op haarzelf. Op schoot liggen was er niet bij. Ischa was een klein deugnietje,

Ibos

Ibos @ Ischa

een echt katertje. Nu twee jaar verder is het een wereld van verschil. Ze vechten om een plekje op je schoot, je kan heerlijk met ze kroelen en ze zijn iets groter geworden. Maar één ding blijft: ze zijn nog steeds onafscheidelijk!!

hartelijke groeten Anna-Eva

Po

Hierbij een foto van Po op een erg warme dag...

Inmiddels is ze nog wel wat groter geworden.

Groet, Elisabeth

Swiebertje

Hallo allemaal,

Ik ben die grote dikke Cyperse "kater" Swiebertje die september 2006 op een flat in Diemen is gaan wonen. Mijn leeftijd is nu ongeveer twee en een half jaar. Met mij gaat het voortreffelijk! Het enige is dat ik te dik werd. Ik woog ruim 7 kilo en daarom ben ik nu op dieet.

Ik heb het best druk en heb daarom een vaste dagindeling. 's Morgens help ik eerst mijn vrouwtje met het huishouden. Als ze met een swiffer in de woonkamer alles gaat afstoffen moet ik proberen die swiffer te pakken. Dan gaat ze het bed opmaken en ga ik onder het bed liggen om steeds haar voeten te pakken en als ze klaar is trek ik met mijn voorpoten de dekbedden nog wat beter recht. Na het afwassen gaat ze in de keuken met een steelstofzuiger het linoleum stofzuigen. Dan laat ik mij vóór de stofzuiger op mijn zij vallen, pak met voor- en achterpoten de stofzuiger vast en laat mij zo door de keuken duwen en trekken. Daarna ga ik mijn baas nog even helpen als hij achter de computer zit te werken. Ik spring dan op zijn schoot en zet af en toe ook een voorpoot op het toetsenbord. 's Middags slaap ik grotendeels in mijn eigen stoel, anders houd ik al dat werken niet vol. Dan moet ik trouwens tussendoor nog iedere keer naar het balkon rennen om de vogels van mijn balkon te jagen en vang ik de vliegen die in huis komen. Als de zon schijnt blijf ik soms ook op het balkon slapen, maar dan wel in de schaduw, want die zon hoeft voor mij niet zo.

De avond moet ik—behalve af en toe een klein dutje—aan mijn personeel wijden. Dat betekent bij mijn vrouwtje op schoot liggen, kroelen en samen televisie kijken.

Mijn baas is erg geschikt om mee te vechten. Dan begin ik schuinsweg op vier poten voor hem te dansen en gaan we lekker wat stoeien.

Zodra het 's avonds donker begint te worden moet ik altijd nog buiten spelen. De balkondeur is de enige deur in huis die ik niet zelf kan opendoen. Ik ga dan voor de balkondeur als een hond op mijn achterpoten rechtop zitten en zwaai met mijn voorpoten boven mijn kop. Dat kunstje van "mooizitten" werkt altijd en daarmee krijg ik alles voor elkaar. Als mijn baas dat ziet doet hij de balkondeur open en ga ik meteen naar het smalle stukje balkon dat voor de woonkamer langs loopt. 's Avonds is het daar het leukste.

Dat stukje balkon heeft mijn baas afgedicht met gaas, zodat ik wel vrij naar buiten de tuin in kan kijken maar niet naar beneden kan vallen. Ik blijf daar 's avonds altijd zitten tot ik ergens in huis mijn baas hoor roepen "Swiebertje, nu thuis komen". Dan ga ik naar binnen, want dan gaan mijn vrouwtje en baas naar bed en doen ze de balkondeur op slot.

Voor spelen heb ik eigenlijk geen tijd meer. Hoeft voor mij ook niet meer zo. Ik heb balletjes en muisjes genoeg, maar na een paar minuten heb ik het wel bekeken. Wel ren ik tussen het werk door regelmatig als een gek door die grote flat, jaag iedereen de stuipen op het lijf door op mijn achterpoten lopend op ze af te komen en grijp mijn baas te pas en onpas bij zijn benen. Als ze deuren hebben dicht gedaan is dat geen probleem. Alle deuren in huis maak ik zelf open, of de deur nu naar me toe draait of van mij af. Gewoon even rechtop gaan staan met een poot tegen de deur of de deurstijl en met m'n andere poot op de deurkruk. Zo lang als ik ben hoef ik daar niet voor te springen.

Als mijn personeel 's avonds weg moet kan ik ook rustig alleen op het huis passen. Ga ik maar slapen en kan ik als ze thuis komen nog even goed de beest uithangen en—niet te vergeten—even buiten spelen.

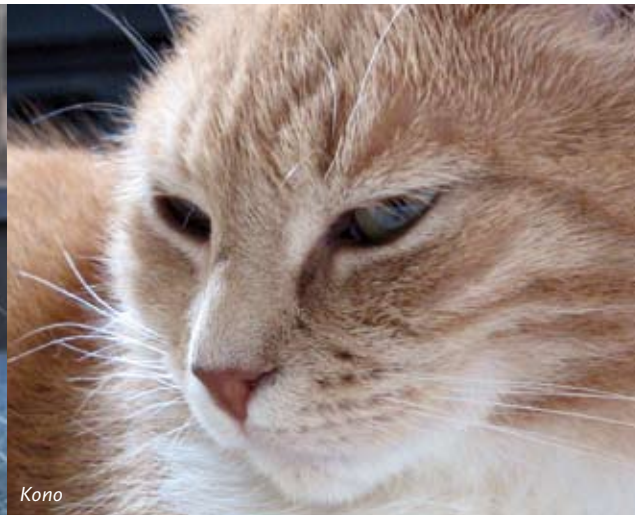
Mijn inburgeringscursus heb ik dus echt met succes voltooid!

De hartelijke groeten en heel veel likjes van,

Swiebertje

Whiskey

Kono

Kono

Beste mensen op de Poezenboot, bedankt voor uw brief.

In de bijlagen stuur ik foto's van mijn katten (Kono en Whiskey).

Kono is minder bang en ze speelt graag met mijn andere kat. Zij is geen lapkat maar ze komt vaak bij ons en vraagt voor aandacht. Ze houdt van aaien en spelen met mijn tweede kat.

Ik ben heel erg blij dat ze zich goed voelt in ons huis.

Zulke katten kunnen het best bij wat oudere mensen of mensen zonder kinderen geplaatst worden. Ook bij mensen die geen kinderen gaan nemen. Op deze manier krijgt zó'n bang dier de nodige aandacht en rust om mensen opnieuw te vertrouwen. Het is dus goed gelukt!!! Kono en haar nieuwe gezin zijn heel erg blij.

Groeten,
Joanna

Ik heb paar tips voor mensen die zulke bange katten willen adopteren:

- laat de eerste paar dagen de poes eigen dingen doen (niet storen, observeren)
- Natuurlijk eten en water geven.
- wanneer zij/ hij rustiger is geef hem aandacht (aaien, praten, etc)
- rust en geduld zijn erg belangrijk

(Smurf) Teun

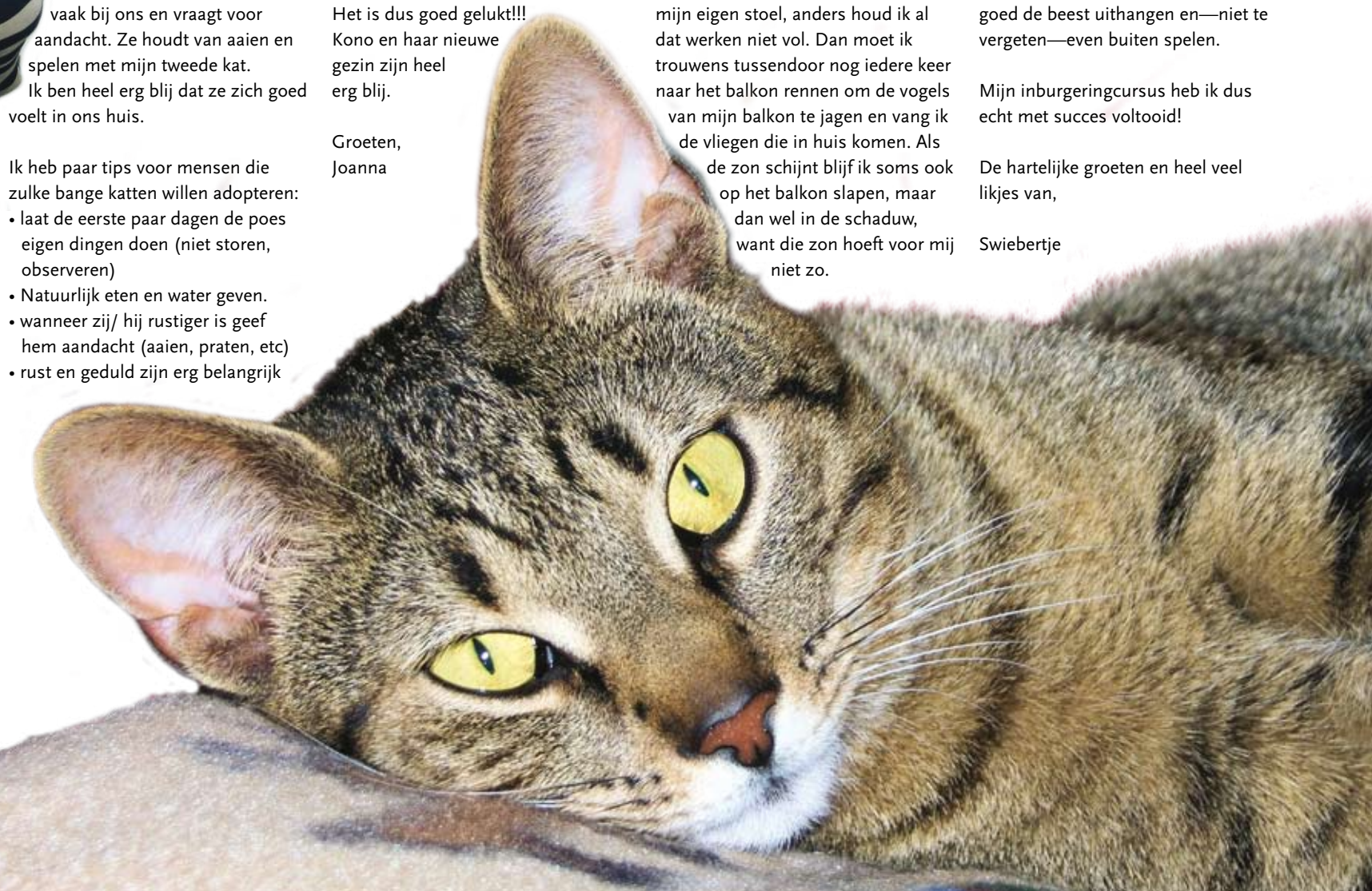
dag lieve mensen van de Poezenboot,

wij hebben vorige week dinsdag Smurf bij jullie opgehaald. Na hem een paar dagen apart te hebben gehouden, kon de kennismaking met onze 6 jarige kater Dibbes niet langer uitblijven.

Teun (Smurf) wilde eigenlijk meteen spelen, maar daar moest Dibbes niets van hebben, hij heeft een paar tikken uitgedeeld. Teuntje is erg brutaal en wil overal bij zijn, maar als het Dibbes te gek wordt wijst ie Teun terecht. Ze rennen en rollen met elkaar door het huis en af en toe vallen er een paar klappen, maar het gaat echt super goed met die twee.

Afgelopen dinsdag heeft Teuntje zijn prik gehad bij onze dierenarts, ook daar was ie niet erg van onder de indruk. Het is een ontzettende knuffel, ligt graag op schoot of in je nek, maar het liefst zou hij de hele dag spelen ;-)

groetjes
Katja & Nevil
Dibbes + Teun

Swiebertje

Belleria

Afgelopen februari mocht ik Belleria meenemen. Op de Poezenboot zag ik haar zitten en was op slag verliefd. Bij Belle moest de liefde nog een beetje groeien. Eenmaal thuis was Belle de eerste maanden heel schuw. Bovendien beet en krabde ze veel. Als ze kopjes kwam geven en ik aaide haar, kreeg ik gelijk een krab of beet. In het begin wist ik niet zo goed hoe ik daarmee moest omgaan. Ik liet haar lekker haar gang gaan in huis maar praatte wel veel tegen haar en speelde veel. Als ze zich, als ik voorbij liep, zonder aanleiding blazend op mijn voeten wierp, sprak ik haar bestraffend toe als en dwude haar weg. Maar het vervelende gedrag werd maar niet minder. Na twee maanden bedacht ik me dat ze wellicht een andere aanpak nodig had. Ik speelde nog steeds veel met haar, maar hield op met de aandacht als ze beet of krabde en liep dan gewoon weg. Niet meer bestraffend toespreken.

Tweety

(Onweer) Tweety

Hi, you rang today but we were not in. Last week some one rang also and we had a long talk about Onweer now called 'Tweety'. Everything is great. As you can see she is a very happy cat. And some times a very naughty cat

She steals things like pens, keys, money, sweets, and hides them under the carpet or in our shoes. She also has a somewhat strange sexual relationship with a large stuffed toy She is still a little frightened with strangers, but when she knows our

(Luuk) Guus

Beste Judith en verzorgers van de Poezenboot,

Zoals jullie zien, zie ik er heel erg tevreden uit, want zo voel ik me ook. Ik voelde mij meteen thuis bij mijn nieuwe baasje, ik had absoluut geen aanpassingsproblemen. Ik loop ook regelmatig naar het balkon van de burens. Dat kan geen kwaad want ik hoef nergens op te springen. Zoals jullie misschien nog weten, hing mijn hele adoptie van toeval: licheden

aan elkaar. Mijn toekomstige baasje had naar jullie gebeld of ik nog bij jullie was, want ze was met vakantie geweest. En ik was nog niet geplaatst. Ze is meteen gekomen, iets wat ook niet altijd gebeurt zelden jullie en mijn nieuwe baasje heeft mij meteen meegenomen. Dit doen jullie ook meestal niet. De nieuwe baasjes krijgen altijd wat bedenktijd. En als klap op de vuurpijl: bij jullie heette ik Luuk, maar de kleindochter van mijn baasje vond Guus een leuke naam. Bij het invullen van de papieren bleek dat ik oorspronkelijk Guus heette! Wel gek hoor en uiteraard luisterde ik ook meteen naar deze naam. Zoals mijn baasje aldoor zegt: ik ben een probleemloze kat. En met het blaasgruis dieet heb ik ook geen moeite en dat hadden jullie ook al op de website gezet.

Met lieve groeten, Luuk

Guus

Guus

Lieve poezenboot mensen, Ik wilde dit verhaal vertellen om anderen te laten zien hoe positief het uit kan pakken om een oude kat in huis te nemen. Ik haalde Guus 2,5 jaar geleden op van de poezenboot omdat ik het thuis zo kaal vond. Wij hebben thuis altijd katten gehad en in mijn studententijd woonde ik samen met een hondbezitter. Nu ik samenwoonde met mijn vriend in Amsterdam miste ik de gezelligheid van een dier om mij heen. Ik zocht bewust Guus uit omdat hij al wat ouder was. Destijds was hij 14 jaar en nog nooit buiten geweest. Zo kon ik hem tijdens het werken gewoon binnen houden zonder dat hij onwennig zou worden. Maar in mijn tuintje bleek hij het heerlijk te vinden om af en toe een zonnebad te nemen. Ook heeft hij de muizenfamilie om zeep gebracht. De vorige eigenaar had Guus afgestaan omdat zij zwanger was geworden. Dus toen ik zelf zwanger werd heb ik angstvallig

zitten wachten hoe het uit zou pakken met een baby erbij. Mijn omgeving heeft me gewaarschuwd dat ik de kat weg moest geven omdat hij de baby zou kunnen verstikken, of krabben, etc. Ik wilde deze oude vriend echter een kans geven en heb gewoon een wasrek op de wieggelegd. Nu is mijn zootje 1,5 en ze doen het hartstikke goed samen. Natuurlijk wordt er wel eens een tik uitgedeeld, maar dat is dan vaak terecht. We verhuizen binnenkort naar Almere en Guusje gaat gezellig mee. Zo kan hij zijn verdiende rust in onze nieuwe tuin onder een polderzonnetje krijgen. Dus wie een rustige gezellige vriend wilt hebben: Neem een ouwetje van de poezenboot!

Met vriendelijke groet
Sanderijn de Kok

Luna

In juli 2004 geleden heb ik Luna bij de Poezenboot gehaald. Zij was één jaar en zat daar al een paar weken, en toen ik haar zag op de site was ik meteen verkocht. Zij deed niet leuk voor de foto (sommige poezen kunnen echt in de lens kijken met iets van "neem mij, ik ben zo lief, neem mij!"), maar zij staarde voor zich uit, een hoopje ellende, een pluizige onopvallende kat die niemand wilde hebben en niet in staat was om met wie dan ook te communiceren. Ik wist dat ik haar veel aandacht zou moeten geven en ik wilde dat ook. Ik wilde haar redden. Ik heb dit geschreven omdat het voor andere mensen nuttig kan zijn, want het is niet eenvoudig om een zwaar getraumatiseerde kat in huis te nemen. Het kan alleen als je veel geduld hebt en weet wat je te wachten staat.

De rit naar huis in de bus was vreselijk, ze had geen idee wat voor ellende er nu weer ging gebeuren. Op de Poezenboot kon ze niet in de ruimte met de andere katten, ze was te bang. Thuis had ik in de badkamer een soort tentje gemaakt, met een zachte mand met dekentjes om te slapen, een kattenbak er naast, bakjes water en eten vlakbij en een krabpaal. Ze kon daar schuilen en de eerste dagen heb ik de deur dichtgehouden zodat zij aan de ruimte kon wennen. Douchen deed ik bij de buurvrouw. Ik zat veel bij haar en praatte tegen haar. Toen ik haar voor het eerst aaide begon ze te spinnen en ik wist dat het goed zou komen. Luna kende geen enkele vorm van agressie, zij was alleen maar angstig. Nog steeds

Andere mensen vind ze interessant en ze wordt steeds socialer. Zij voelt zich eindelijk veilig, maar ze komt niet op schoot en ik mag haar niet optillen. Ze houdt van aaien en

heb ik haar nooit met een dikke staart gezien, zij blaast zelden en krabt niet. In het begin maakte ze geen enkel geluid, ze miauwde niet en gooide niets om. Alsof zij geen aandacht wilde trekken. Als ze bang is verstopt ze zich en trekt zich terug in zichzelf. Mensen met een trauma doen dat ook, en katten reageren op dezelfde wijze. Langzaam raakte zij aan mij gewend. Zij at goed en ging op de bak, en zij begon de badkamer te verkennen. Als ik binnenkwam ging ze weer in haar tentje zitten, maar ze werd ook nieuwsgierig. Ik deed de deur open en zij veroverde de gang. Weer een paar dagen later heb ik haar in de huiskamer binnengelaten. Dat ging goed. Ik had overal horren laten maken want ik wilde haar nog niet op het balkon laten lopen.

Ik ontdekte haar grote passie: spelen. Daarmee heeft ze geleerd om vertrouwen te hebben en zichzelf te worden. Een muisje aan een touwtje is nog steeds haar favoriete speeltje. Zij springt als een ballerina en ze kan ook prachtig voetballen. Door het spelen raakte zij haar frustraties kwijt en leerde eindelijk bewegen. Bij mensen wordt tegenwoordig sport aanbevolen bij depressies, en bij dieren werkt het ook. Zij is erg veranderd. In het begin bleef ze op een stoel zitten als ik 's morgens opstond, nu komt ze mij uitgebreid begroeten en spint ze als ze haar eten krijgt. Zij is een verwoed kopjesgever: alles in huis hoort nu bij haar, ook ik.

Solange

Zwarte Nina

Wij hebben Zwarte Nina bij de Poezenboot mogen ophalen , na 2 dagen verkennen in een voor haar nog vreemde omgeving voelde ze zich snel thuis . Ze heeft nu een redelijk groot huis en tuin volledig tot

haar beschikking en geniet daar met volle teugen van . Ze vermaakt zich prima met het buiten zijn en de vogels die af en aan komen vliegen wekken haar grootste interesse.

Mvg, fam. van der Pol

Zwarte Nina

(Sparky & Speedy) Tim en Pluck

Beste Poezenboot medewerkers,

Een langgekoesterde wens van mij ging half oktober 2005 eindelijk in vervulling: onze dochter arriveerde op het vliegveld van Nice met twee rode kittens (broertjes) van de Poezenboot. Sparky en Speedy, geboren op 14 juli 2005. Hun verjaardag is dus makkelijk te onthouden: quatorze juillet! Wij hebben ze andere namen gegeven, nl. Tim en Pluck. Wat waren ze lief en wat waren ze klein! Wij hebben een kittenkamer ingericht, want ons huis hier in Zuid-Frankrijk is wel erg groot voor twee kleine katertjes. Langzamerhand kregen ze meer speelruimte en die ruimte hebben ze dan ook volop benut. Alles werd bekeken, besnuffeld en uitgeprobeerd. Gewoon lopen in huis was de eerste maanden niet mogelijk, want ze waren vliegensvlug en het is me eettelijke keren gebeurd dat ik een noodsprong moest maken om een van de twee te ontwijken. Ze waren in het begin onafscheidelijk en dat is langzamerhand minder geworden. Tim is de onderzoeker, een echte macho en is graag buiten. Pluck is rustig, aanhankelijk en vindt het heerlijk om op schoot te zitten. Zijn grootste hobby is slapen, terwijl zijn broer de boel buiten verkent. We hebben ze zo consequent mogelijk opgevoed (makkelijker gezegd dan gedaan, want ze bepalen zelf wel wat wel en niet mag!) en dat heeft ervoor gezorgd dat ze zich in huis keurig gedragen. Half november 2005 hebben wij ze voor het eerst naar buiten genomen.

We waren perplex, want in luttele seconden zaten ze beiden in een boom en hadden behoorlijk veel moeite om daar weer uit te komen. Tot onze grote verbazing zat Pluck (de bangerik) er als eerste in! Via de waslijnen en een snelle ingreep van mij is hij keurig op zijn pootjes beland. Tim daarentegen heeft zich op mijn hoofd laten vallen met nageltjes en al En voordat we het wisten, zaten ze weer in de boom! Bomen zijn nog steeds favoriet, hoe hoger, hoe beter. Het heeft even geduurd voordat ze begrepen hoe een kattenluikje werkt. Tim opent het luikje met zijn voorpoot (heb ik hem voorgedaan met mijn vinger) en Pluck gebruikt zijn koppie, want die hebben we er letterlijk doorheen moeten duwen.

Iedere dag werd er een wandeling door de tuin gemaakt, want ons terrein is nogal groot en zo konden ze samen, onder begeleiding (want weet een havik wel het verschil tussen een konijn en mijn kittens?!), de boel verkennen. Ze zijn nu ruim een jaar oud en die wandeling is nog steeds favoriet. Rennen, in bomen klimmen, of sprinkhanen, het is geweldig om daar naar te kijken. Wat zijn ze groot geworden in het afgelopen jaar en wat hebben zij en wij veel geleerd. Gezond, sterk, aanhankelijk en oh, zo verschillend, zowel in hun bouw, als qua karakter. Zij en wij hebben het hier erg naar de zin (welke Amsterdamse kat heeft een kattenbak van ruim 7000 m, de burens even niet meegerekend!). Poezenboot medewerkers, dank jullie wel voor alle goede (katten-)zorgen.

De huisgenoten van Tim & Pluck

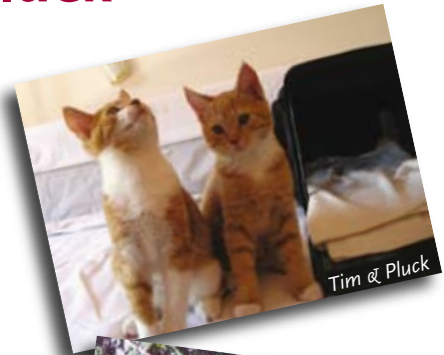

Turbo & Diesel

is, denk ik. 's Nachts slapen ze.... op bed. Heerlijk tussen ons in en word ik 's morgens weer uitgebreid begroet als ik wakker word. Het is een feest om de poesjes in huis te hebben en ik zal jullie

binnenkort wat foto's sturen, zodat jullie mee kunnen genieten.

Groetjes, Karin

Tim & Pluck

Een Poezenboot poes in huis nemen ?

Nog altijd denken mensen te makkelijk over het in huis nemen van een kat of welk ander huisdier dan ook. Katten zijn niet “makkelijk”, je moet rekening met ze houden. Je huis aanpassen aan je kat, bepaalde gewoontes van jezelf afleren, en proberen slechte gewoontes van je kat af te leren, zorgen voor vakantie opvang, dierenarts kosten, vaak stofzuigen ivm alle kattenharen, je kat bezig houden en zo kunnen we nog wel even doorgaan. Een kat kost geld, soms veel geld, tijd, energie, geduld, liefde en kennis, veel kennis als je wilt begrijpen waarom een kat doet wat zij doet.

Wilt u nog een kat?

Geweldig, dan helpen wij u graag. We zoeken samen met u naar een kat die bij u past.

We kijken naar uw thuis situatie, of u vaak afwezig bent, of er kinderen of andere huisdieren zijn, wat u verwacht van een kat, en oa met deze gegevens krijgen wij zo 'n beetje een plaatje van welke kat er bij u zou passen. 100% Zeker weten doen we dat uiteraard niet, vandaar ook dat elke kat altijd terug kan. Sterker nog: terug moet als het om wat voor reden dan ook niet goed gaat (u neemt in ieder geval contact met ons op). Dit is vooral voor de mensen die een wat “moeilijke” kat willen huisvesten. Een kat met een duidelijke gebruiksaanwijzing bijvoorbeeld. Een extreem angstige, een kat met losse pootjes, of een dieetkat en/of oudere kat. We zijn uiteraard al heel blij dat er mensen zijn die deze katten ook een kans willen geven. Maar ook vondelingen waarvan we de voorgeschiedenis niet weten zijn moeilijk in te schatten qua plaatsing. We leren ze wel kennen in de tijd dat ze bij ons zijn maar de kans zit erin dat ze zich thuis anders gedragen bij tegenover kinderen. Bij het plaatsen van een kat bij kinderen zijn we altijd extra voorzichtig, een kat zal van nature liever een kind ontwijken. Is een kat in haar jonge jaren gesocialiseerd met kinderen dan is er niets aan de hand maar is dat niet het geval dan kun je de kat beter niet bij kinderen

De meeste katten kunnen heel goed omgaan met andere mensen en dieren.

Vele katten raken ziek en vinden nooit meer hun huis terug en u dus nooit meer uw kat.

Vooral in de zomer: warm weer, ramen en/of deuren open, hup kat weg. Of de niet zo ervaren oppas laat de kat ontsnappen. Overall hangen de briefjes aan de ramen en bomen. Ik moet er niet aan denken; opeens je kat weg en je weet niet waar ze is of wat er met haar gebeurd is.

Een prachtige nieuwe manier om dit probleem te helpen oplossen: de chip Uw gegevens zoals naam, adres, telefoon-nummer op één minuscuuil chipje.

plaatsen. Niet voor de kat maar ook niet voor het kind en voor u, want dan is niemand blij en met een gestreste kat loopt u grote kans op een onzindelijke kat.

We hebben vaak extreem angstige katten Dat zijn katten die in hun eerste maanden (of langer) geen contact hebben gehad met mensen. Van dichtbij heb ik zo'n kitten meegemaakt (Daisy), ze is uit de tuin gevangen met haar moeder en 3 andere broertjes en zusjes en was toen ongeveer 7 weken. Dat is op zich al veel te jong om bij de moeder weg te gaan maar in dit geval kon het niet anders. Ze is in een rustig huis geplaatst en heeft eerst een kleine ruimte tot haar beschikking gekregen. Ze mocht haar gangetje gaan en heeft ook veel aandacht gekregen.

Uiteindelijk is het een hele aanhalige kat geworden, die vaak bij haar huisgenote in de buurt was, kopjes gaf, geborsteld wilde worden en zelfs een beetje luisterde. Maar als er ook maar iets veranderde in die rust dan was ze verdwenen. Op haar oude dag gebeurde het zelfs dat ze steeds, als de huisgenote op de bank ging zitten onder haar vest kroop, lekker dicht tegen haar aan. Maar haar hele leven heeft ze zich niet laten oppakken, dat kon niet dan werd ze panisch. Gelukkig is ze nooit ziek geweest want dan was het een probleem geweest om haar medicijnen te geven. Ze is 17 jaar geworden en heeft een heel goed leven gehad, ik vraag me nog steeds wel eens af wat er van haar geworden zou zijn als ze niet bij deze geduldige dame was geplaatst? Dit zijn niet alleen katten die gevonden zijn maar zelfs katten die “gewoon” uit een huis komen, maar waar nooit naar omgekeken is. Mensen beseffen niet wat voor een impact dat heeft op de kittens, die zijn nl de rest van hun leven getraumatiseerd. Ze zijn niets gewend en zijn daardoor voor van alles extreem angstig en dat zal nooit meer goed komen. Het kan wel minder worden en als ze hun nieuwe huisgenoten eenmaal vertrouwen zijn ze daar niet meer zo angstig voor maar dat kan

heel lang duren. Het is ook niet dat ze lieflijk mishandeld zijn wat veel mensen denken maar je zou het een soort van geestelijke mishandeling kunnen noemen. “We nemen een nestje kittens” wordt er vaak gezegd maar dat “nemen” wordt zeer zwaar onderschat. Als we tegen mensen zeggen dat het erg lang zal duren voor zo'n extreem angstig katje/kat iets minder angstig zal zijn, horen we toch vaak: ach als ik haar een paar weken liefdevol behandel is het wel over. Maar dat is echt niet zo. We kunnen rustig stellen dat de meeste mensen nog nooit in aanraking zijn geweest met dit soort katten. Katten die tegen de muren proberen op te “vliegen” als je ze probeert te pakken of je aanvallen en dat soort katten. Katten die tegen de muren proberen op te “vliegen” als je ze probeert te pakken of je aanvallen en dat soort katten.

Laatst zei een dame het zo mooi: “ik neem zo'n angstige kat om haar te helpen en niet voor mezelf”. Want een echt “gezellige” kat zal je er zeker de eerste lange maanden (en misschien wel jaren) niet aan hebben. Maar je bent wel haar reddende engel.

Losse pootjes

Ook die hebben we op de boot. Soms waren ze al zo bij de vorige huisgenoten maar bij vondelingen weet je dat weer niet. Katten die geen andere katten gewend zijn, zijn bij ons ook extra gestressd. Ze kunnen dan ook weer eerder hun pootje uitslaan maar eenmaal in een rustige omgeving zonder katten zal dit gedrag verdwijnen. Onze Maartje is daar een mooi voorbeeld van. Bij ons was ze niet altijd goed te benaderen alhoewel ze niet bang was. Ze had haar eigen plekje en daar kwam geen andere kat in de buurt maar toch ze waren er wel. Gelukkig is ze uiteindelijk na

2 jaar wel geplaatst bij een dame die het aandurfde met haar. En ze bleek daar een heel andere kat te zijn als bij ons. Iedere kat kan soms zijn pootje uitslaan om te laten merken: dit wil ik niet. Maar er zijn katten die het veel te vaak doen en/of er bij biten en/of aanvallen, dan spreken we toch wel van een gedragsprobleem. Gebeurt dit dan gaat u eerst naar de dierenarts om uit te sluiten dat het van medische aard is. Blijkt de kat gezond te zijn dan is zijn gedrag een psychisch probleem. Sinds kort werken we samen met enkele gedragsdeskundigen die samen met ons kijken naar dit soort gedragsproblemen van onze katten na plaatsing. We hopen hiermee ook de kans te vergroten op het plaatsen van katten met een gebruiksaanwijzing, u krijgt dan extra hulp.

Dieetkatten en/of oudere katten

Die hebben het ook niet makkelijk. Alhoewel de meeste mensen bij ons komen met de vraag: “heeft u een lieve jonge gezonde kat” zijn er ook mensen die een oude kat nog een paar leuke jaren wil geven. En we zijn altijd extra blij met deze mensen want zelf vind ik het voor de oma en opa katten zo in en in triest als ze worden afgestaan. Alle nieuwe katten moeten eerst in quarantaine in een hok, dat is verplicht en als je dan zo'n 13,14 jarige of zelfs oudere kat ziet zitten dan huilt je hart. Als oma en opa katten geplaatst worden zeggen we ook vaak: als er wat is op medisch gebied bel ons dan dragen we bij. Ze krijgen een grote weerstand vermindering als ze worden afgestaan, soms zelfs een soort van depressie. Ze willen dan niet meer ook al willen wij wel.

Sponsorloterij

U heeft er vast wel van gehoord. De loterij die goede doelen steunt door de helft van ieder verkocht lot af te dragen aan een door u zelf gekozen goed doel. Mocht u al meespelen, maar niet zelf een goed doel hebben uitgekozen dan gaan we u nu vragen om voor de Poezenboot mee te spelen. U hoeft dan alleen maar de Sponsorloterij te vertellen dat u voortaan wilt mee spelen voor de Poezenboot. Mocht u nog niet mee doen dan gaan we u uiteraard vragen om mee te spelen voor de Poezenboot. Van elk lot dat u koopt (€ 7,80) gaat de helft naar de Poezenboot. U steunt ons daar dus mee en maakt zelf kans op vele geldprijzen. Iedere week maakt u kans op 1 miljoen euro en iedere maand op 2 miljoen.

Het enige dat ze dan nodig hebben is een goed thuis bij huisgenoten die weten waar ze aan beginnen en er ook iets voor over hebben. Dieetkatten zijn de katten die speciaal voer krijgen. Meestal is dat blaasgruis of nier dieet. Op dat dieet kunnen ze een lang en gelukkig leven leiden. Het dieetvoer is ook niet duurder dan de betere gewone merken (premiums) en ze hebben er maar weinig van nodig.

Ook kunnen we niet garanderen dat een oudere kat nog jaren lang zal leven. We hebben wel katten gehad waarvan we wisten dat het niet lang meer zou duren en toch geweldige mensen gevonden die de kat het laatste stukje van haar leven gelukkig wilden maken. Aukje is hiervan een voorbeeld, ze is gevonden, had een groot gezwel in haar nek, was erg mager en was ook niet meer de jongste. Eigenlijk had de dierenarts besloten om haar te eutanaseren maar omdat ze zo enorm lief was hebben we toch nog even gewacht en daar kwam haar reddende engel. Deze dame was meteen verliefd op haar en heeft haar meegenomen. Aukje heeft niet lang kunnen genieten van haar nieuwe huisgenoten maar toch was iedereen blij dat de laatste periode van haar leven zo liefdevol is geweest. Het is geweldig als mensen dit voor een kat willen doen.

Er is nl niets frustrerender dan te zien hoe een kat langzaam in een soort van depressie wegzakt en je haar er niet uitkrijgt en we de kat bij niemand kunnen plaatsen ook al is ze nog zo lief. Uiteindelijk proberen we voor de katten een liefdevol stabiel thuis te vinden, daar doen we het voor.

Gespreid afstand doen van katten

Beste kattenliefhebbers,

Al willen we er met z'n allen niet aan: “afstand van je kat doen” gebeurt, zelfs bij de grootste Kattengekken. Het is zo gauw gezegd “ik doe mijn kat nooit weg” maar om diverse redenen is er soms gewoonweg geen andere of betere oplossing. Huilend staat men dan bij ons op de boot als de kat gebracht wordt. Uiteraard zijn er ook mensen die hun kat wel “dumpen” maar bij ons zijn die toch in de minderheid. Soms ligt de oorzaak bij de mensen maar het gebeurt ook wel dat de situatie zo veranderd is in huis dat het voor de kat in kwestie het beste is om haar te herplaatsen.

Vrijwilligster Norah & Henry

In januari 2007 ben ik begonnen als vrijwilliger op de Poezenboot. Ik woonde toen net een jaar op mezelf en miste het hebben van katten op mij heen dus besloot om wekelijks een handje te helpen met schoonmaken, de administratie en het knuffelen van de katten. Dit gaf ontzettend veel voldoening en ik heb in die tijd veel geleerd over mezelf. Zo ben ik er achter gekomen dat ik uiteindelijk met dieren wil werken en volg nu de opleiding tot dierenartsassistente.

Toch is het beste dat ik eraan heb overgehouden de adoptie van mijn eigen Poezenboot-kat! Toen de erg vermagerde 'Henry' op een donderdag in mei op de boot gebracht werd hoefde ik niet lang na

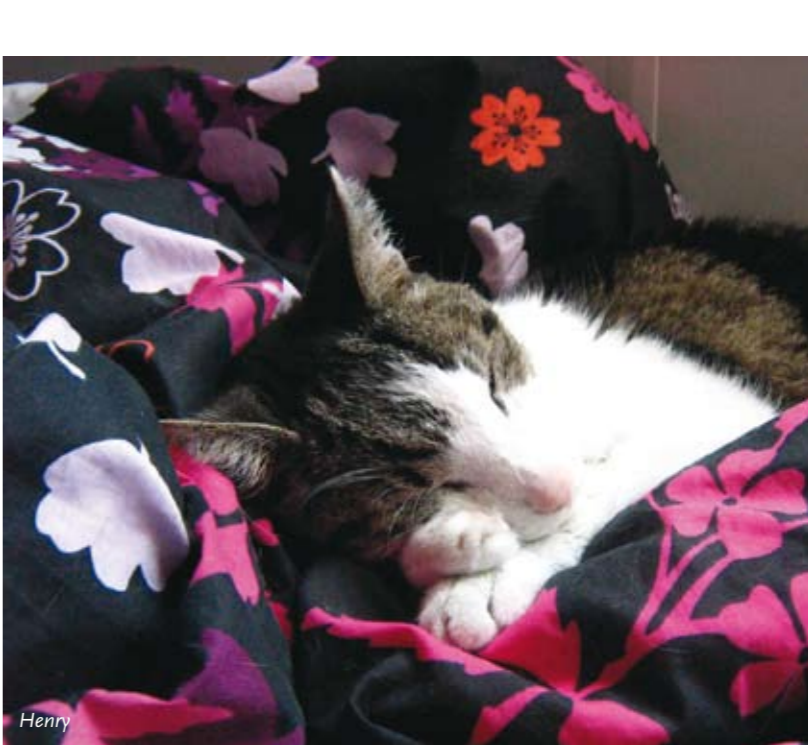
Techni-Cal

iedere kat zijn eigen maaltijd

Zolang als het Premium voer uit Canada in Nederland verkrijgbaar is geven wij het onze katten. En tot ieders tevredenheid; de katten zijn er gek op en wij zijn blij met de resultaten. Ze hebben er niet veel van nodig om de voor hen benodigde bouwstoffen zoals mineralen, vitamines etc binnen te krijgen. Techni-cal is samengesteld uit de allerbeste ingrediënten.

Maar ook daarvan weten we dat dat moeilijk is. En dan wordt tegen de vakantie de knoop doorgehaakt want waarom zou je je kat in een pension zetten als je toch van plan bent haar af te staan. Bij de dierenarts schijnt men meer dieren te eutanaseren tegen de vakantietijd. Als eenmaal besloten is met de dierenarts dat het “beter” is om de kat te eutanaseren maar dat het niet noodzakelijk is om dat direct te doen wordt ook vaak tegen de vakantie de knoop door gehakt.

Ook in het plaatsen en aannemen van katten zijn drukke tijden en stille tijden. In de zomer worden er weinig katten geplaatst terwijl we dan de meeste katten binnen krijgen (er worden ook meer katten gevonden; mooi weer, alle deuren open, kat weg). Vaak zitten we zo vol dat we geen plek hebben om andere katten op te nemen. Het probleem bij iedere opvang en asiël. In de winter worden er niet veel katten afgestaan terwijl er dan wel veel mensen komen die op zoek zijn naar een lieve kat. Dus simpelweg: in de zomer hebben we de meeste katten terwijl er erg weinig mensen komen die een kat zoeken. Gevolg: katten zitten langer bij ons en we kunnen niet altijd opnemen omdat we vol zitten. Als dezelfde katten buiten de vakantietijd afgestaan zouden worden dan zou hun verblijf bij ons niet zo lang zijn. En zouden we in de vakantie meer katten kunnen helpen en opvangen.

Notaris

We maken het vaak mee dat als mensen overlijden, er katten achterblijven. De familie zit dan vaak opeens met een probleem. De meesten van u zullen het wel weten, maar we willen het toch nog even melden: u kunt via de Poezenboot regelen dat uw katten goed onder dak komen. Of bij ons blijven als het erg oude katten zijn als u dat wilt. Wij kunnen ze dan de extra zorg blijven geven als u dat wilt. Wij gaan hier geen bedrag aan plakken maar vragen u wel ons financieel te steunen. U dient dit via uw notaris te regelen. Wilt u meer weten, belt u ons dan gerust. Wij kunnen u ook doorverwijzen naar onze notaris.

We willen de firma v. Ree (importeur van Techni – Cal) dan ook bedanken voor het ter beschikking stellen van het nodige kattenvoer.

Mei 08

Je zult maar een vacht hebben terwijl het buiten, schijnbaar vanuit het niets ineens 25 graden is! Bij ons in de tuin, uit de wind loopt dat al gauw op tot de 30. Ons gezinnetje, bestaande uit de 2 lapjeskatten Hummel en Dirkje en ons kleine zwarte blinde zorgkindje Juultje, ligt dan ook volkomen uitgeput onder stoelen, struiken en bomen. Juultje die sinds een half jaar oriëntatieproblemen heeft, en geen eigen territorium meer herkent, (oorzaak: lichte hersenbloeding, volgens dierenarts) loopt sinds 2 weken in de tuin aan een 15 meter lang touw. Wij hebben allebei een bloedhekel aan het inbinden van de vrijheid van huisdieren, maar een blind katje dat 7 weken door landerijen dwaalt, niet in staat om zelf voor eten te zorgen, vinden wij een nog veel ergere gedachte. Vandaar dus...het touw. Ze banjert er volkomen rustig mee door de tuin. Achterna gezeten door Dirk en Hummel die dat schijnbaar uit zichzelf bewegende touw reuze interessant vinden en er dan ook de hele tijd bovenop duiken.

Weet u dat er ergens een kat herplaatst moet worden, adviseer de mensen dan om dat niet rond de Zomervakantie te doen. U kunt de kat op die manier veel ellende besparen.

Wilt u meer weten, belt u ons dan gerust.

Soms loopt ze 4 rondjes om hetzelfde boompje waardoor ze op een gegeven moment niet meer verder kan. In dat geval horen wij een lichtelijk geïrriteerd mieuwetje en snellen wij van alle kanten toe en haar liefdevol dezelfde weg terug te laten lopen. Dat dit mieuwetje goed werkt om ons uit de luie stoel te halen heeft ze inmiddels wel door. Ze gebruikt nu dezelfde toon wanneer ze vindt dat haar voerbak te lang leeg heeft gestaan en laatst was er helemaal niets aan de hand maar ging ze in volle aanbidding op haar rug liggen om geaaid te worden toen ik kwam aangesneld.

Ja, ze houdt ons flink bezig, die kleine. Maar ja, je zult maar “Juultje het gehandicapte poesje” zijn..... hoewel dat inmiddels niet veel verschilt van “Juultje het prinsesje van de Betuwe.”Ik vrees dat dit een hele drukke zomer gaat worden.

Liefs,
Marleen.

Colofon

Oplage: 10.000 stuks

Uitgever:
Brombeer Media Beheer BV
Oeverkruid 2A
9738 AK Groningen
Telefoon (050) 575 27 50
Fax (050) 577 79 26
info@brombeermedia.nl
www.brombeermedia.nl

Vormgeving & opmaak:
Graphic-Ants

Redactie:
Judith Gobets

In opdracht van:
Stichting 'De Poezenboot'
Singel 38 G
1015 AB Amsterdam
Tel. (020) 6258794
www.poezenboot.nl
Postbank rekening 5085515

Openingstijden:
Dagelijks 13:00 - 15:00 uur.
Op woensdag gesloten.
Deze uitgave is mogelijk gemaakt door de adverteerders.
Copyright 2008

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd of opgeslagen in enige vorm, hetzij elektronisch, mechanisch, opnamen, fotokopieën of enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Uitgever en auteurs verklaren dat deze uitgave op zorgvuldige wijze en naar beste weten is samengesteld. Evenwel kunnen uitgever en auteurs op geen enkele wijze instaan voor de juistheid of volledigheid van de informatie. Uitgever en auteurs aanvaarden dan ook geen enkele aansprakelijkheid voor schade, van welke aard ook, die het gevolg is van handelingen en/of beslissingen die gebaseerd zijn op bedoelde informatie.